

"Puolakanalussuo", Pudasjärvi YKJ: 7273 N, 3465 E, 108 m mpy (25.10.2010)

Luonnontilaiseen verrattava (3/5) Pudasjärven Siurualla korkean Puolakkavaaran lounaispuolella oleva pienehkö (90 ha) nimetön suo (työnimeltään Puolakanalussuo) on karu vaihettumissuo: morfologialtaan lähes valmis viettokeidas mutta kasvistollisesti maa- ja sadevesiravinteisuuden rajamailla. Suon alapuoliskossa on reunaojitus, jonka vaikutus jää vähäiseksi, vain ojien välittömään läheisyyteen. Suolakeus on täysin luonnontilainen.

Monella tavalla suojellun (maakuntakaava, luonnonsuojeluohjelma, Natura) Itämeren Ancylus-järvivaiheen komean porrasrakan leimaama Puolakkavaara rajautuu luonnontilaisesti suohon sen pohjoisella laidalla, vedentulosuunnassa. Laidemuodostus suolla on vaatimaton, lähinnä karuja nevarämeitä. Suon itäistä sivua hallitsevat karut nevat ja reunempana vastaavat yhdistelmätyypit. Suolakeus muutoin on ombro- ja minerotrofian rajamailla siten, että vedenvirtauksien paitsioon jääneet osat ovat jo sadevesiravinteisia tai lähimpänä sitä. Merkittävin luontotyypeistä on isovarapurämeen muodostaman suometsikön keskellä oleva kasvistoltaan vaatimaton mesotrofinen lähde, jonka pohjavesivaikutteinen vesi jatkaa virtaustaan osin piilopurona.

Puolakanalussuolla uhanalaisia luontotyyppisiä on viisi, ne eivät ole seudullisesti kovin merkittäviä; karu kumpuhete (MeLä) on maininnanarvoinen metsälakikohde.

Puolakanalussuon luontoarvoista merkittävimpiä ovat sen sijainti välittömästi suojellun vaaran kupeessa, ehyt ja edustava viettokeidasta kohti kehittyvä suoymä itse sekä suo erityisesti suojellun lajin habitaattina.